

РЕШЕНИЕ

№ 750

гр. София, 08.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10000** по описа за **2022** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63 в от ЗАНН.

С решение от 24.08.2022г. по НАХД № 15737/2020 г. на Софийски районен съд, НО, 114 състав, е потвърден електронен фиш серия К № 2446804, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) за нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), с който на К. В. П., на основание чл. 189, ал. 4 вр. с чл.182 ал.1 т.3 от ЗДвП, е наложено административно наказание – „глоба“ в размер на 100 лева.

Срещу така постановеното решение е подадена касационна жалба от К. В. П., чрез адв.М., с доводи за наличие на отменителни основания по чл.348 НПК, вр. с чл.63, ал.1 ЗАНН (в редакцията на закона към момента на извършване на твърдяното деяние). Твърди се, че мотивите на съдебното решение са общи и бланкетни, поради което не може да се направи обоснован извод, че въззивният съд е изпълнил задължението си както да прецени доводите на жалбоподателя и въззиваемия, така и служебно да установи обективната истина. Претендира се съществено съдопроизводствено нарушение, т.к. съставът на СРС се е задоволил да извърши само цитиране на правни норми и формална проверка на законосъобразността на акта откъм неговите реквизити, но не и относно неговата обосновааност, т.е. наличието на доказателствен материал по преписката, който да доказва еднозначно и несъмнено

извършеното съставомерно деяние. Твърди, се, че не е прецизирано точното място на нарушението и съдът формално е констатирал, че е превишена скоростта за движение в населено място, а ноторно известно било, че на Околовръстното шосе на [населено място] е позволена и скорост над 50 км/ч. Навежда доводи за изтекла погасителна давност. Моли за отмяна на решението на СРС, алтернативно – делото да бъде върнато на въззивния съд, с указания по тълкуването и прилагането на закона. Претендира присъждане на съдебни разноски

В проведеното съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, се представлява от юрисконсулт Х., който оспорва жалбата, моли същата да бъде оставена без уважение и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана, а въззивното решение-правилно и законосъобразно.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е основателна.

В производството пред СРС е установено, че на 07.12.2018г. в 11.21 часа в [населено място], Околовръстен път, с автоматизирано техническо средство TFR1-M 509 е засечена скоростта на движение на МПС марка „Тойота Корола“, с регистрационен номер РВ 69 94 КМ. Отчетена е скорост на движение 80 км/ч, при разрешена 50 км/ч или превишение с 30 км/ч. Като собственик, на когото е регистрирано МПС, е посочен К. В. П. с ЕГН [ЕГН]. Въз основа на тези данни е издаден електронен фиш от СДВР, за налагане на глоба в размер на 100 лева на собственика на автомобила, за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът е обосновал и правните си изводи. Приел е, че оспореният електронен фиш притежава изискуемите задължителни реквизити, в съответствие с нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Въз основа на събраните и кредитирани доказателства по делото съдът е установил, че П. е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, изразяващо се в нарушение на правилата за максимално допустимата скорост на движение при управление на МПС в населено място, по смисъла на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

При анализ на всички събрани доказателства, настоящият състав на съда приема, че съдебното решение е неправилно по следните съображения:

Съставът на СРС не е обсъдил всички събрани по делото доказателства във връзка с изясняване на фактическите обстоятелства, при които е извършено административното нарушение, както и не е изложил мотиви защо приема, че е ясно мястото на извършване на нарушението, при положение, че то не е конкретизирано в електронния фиш. Неясна е и волата на съда по отношение на изводите за осъществен състав на административното нарушение, доколкото в електронния фиш позоваване на ограничение, наложено със знак В26, респ. е посочено и наличието на

този или друг пътен знак за ограничение на скоростта на движение.

На касатора П. е наложено административно наказание с електронен фиш. Възможността на контролните органи да установяват нарушения на ЗДвП, чрез използване на технически средства, е въведена с чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП. Доколкото обаче процедурата е значително по-опростена от тази по ЗАНН, то законът определя точно и изчерпателно условията, при които се издава електронен фиш и съдържанието на същия. Видно от доказателствата по преписката и по-конкретно от приложения Протокол за използване на Автоматизирано техническо средство или система, режима на измерване на системата е посочен като стационарен, отбелязано е с подчертаване на думата "да" наличието на пътен знак за ограничение, но не е посочено с цифри какво точно е ограничението на скоростта. Посочено е единствено наличието на общо ограничение на скоростта от 50 км/ч но същото се отнася за път от общинската пътна мрежа, но не и за пътния участък в който се твърди, че е извършено нарушението.

Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение.

С изменението на ЗДвП /ДВ бр. 19/2015 г. / е дадена легална дефиниция на понятието АТСС. Съгласно т. 65 от §.1 на ДР на ЗДвП "Автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат, както стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган, така и мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. Предвид тази легална дефиниция на понятието АТСС и предвидената възможност за издаване на електронен фиш за нарушение, заснето с АТСС като цяло няма значение неговият вид, респ. дали АТСС е стационарно монтирано или е мобилно такова.

Съгласно чл. 189, ал. 4, изр.2 от ЗДвП електронният фиш следва да съдържа данни за: териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Електронният фиш има значението на наказателно постановление /чл. 189, ал. 11 от ЗДвП/ и на неговите последици. При това положение, специалният ред на издаването на електронният фиш дерогира общите разпоредби на ЗАНН по отношение на установяването на нарушението и на издаването на наказателното постановление, включително и на неговото съдържание. С изрична законова разпоредба е определено съдържанието на електронния фиш и същата има характер на специална спрямо общата на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН.

В конкретния случай районният съд не е констатирал нарушения, които водят до незаконосъобразност на издадения електронен фиш. От събраните доказателства пред въззивната инстанция не се установява по категоричен начин извършването на твърдяното нарушение от П.. В обжалвания електронен фиш е посочено, че

нарушението е извършено от К. В. П., в качеството му на собственик на МПС- лек автомобил "Тойота Корола" с рег. [рег.номер на МПС] , същия автомобил е посочен и в клипа, който се предполага, че касае конкретния случай.

Съдържанието на електронния фиш е уредено в чл. 189, ал. 4 ЗДвП, като съгласно § 6, т. 63 ДР на ЗДвП, същият представлява електронно изявление, което като такова има безспорно авторство, поради което не е необходимо посочването на конкретното лице, издало този фиш.

Като описание на мястото на извършване на нарушението в ЕФ е посочено "Околоръстен път", а в приложения клип са посочени са географски координати. Безспорно посочените данни с географски координати индивидуализират еднозначно точка от земната повърхност, но установяването и от лице без специални знания несъмнено поражда значителни затруднения, тъй като това не е традиционно възприетия в ежедневието човешка дейност способ за определяне на конкретно място. От процесния електронен фиш наред това, не става ясно, че касае именно приложения клип. От друга страна в клипа са отбелязани географски координати, от които не би могло да се предположи, дали е в населено място или не, липсва информация къде се намира тази точка от пътя, в кое платно за движение се е намирал засеченият автомобил и в каква посока се е движил. Безспорно тази информация е от съществено значение, както за гарантиране правото на защита на нарушителя, така и за съда, с оглед извършване на проверка при оспорване дали мястото на констатиране на нарушението е на територията на населено място или извън него, съответно каква е конкретно разрешената за движение скорост, наличието на пътни знаци, въвеждащи различна от законоустановената скорост на движение и т.н. Настоящият състав на съда намира, че при издаване на електронния фиш следва административния орган да обвърже тези координати с други обичайни белези, индивидуализиращи конкретното място по разбираем начин, като констатациите от издаденият фиш следва да са безспорни, е на да почиват на предположения.

Предвид обстоятелството, че в ЕФ е посочено, че разрешената скорост на въпросното място е 50 км./ч., то и в него следва да е посочено по какъв начин е въведено ограничението. Видно от ЕФ и клипа към него е, че в тях не се съдържа информация за въведено с пътен знак "В26" ограничение на скоростта. В този смисъл и неяснотата относно мястото на извършване на нарушението, респ. неяснотата къде се намира такъв пътен знак, съответно липсата на такъв знак, води до несъставомерност на деянието.

Неяснотата в описанието на мястото на нарушението, води до неяснота за съществуването на такъв знак, съответно и за това какво е ограничението ако има такова. Последното не е съобразено от състава на районния съд. Няма как да бъде прието, че е нарушен пътен знак, който не е установено къде се е намирал и какво е било самото ограничение, тъй като не се знае къде точно е мястото на нарушението.

В конкретния случай районният съд неправилно е приел, че обжалваният електронен фиш е законосъобразен и при издаването му са спазени всички изисквания на материалния и процесуалния закон. В случая не са обсъдени намиращите се по делото доказателства, във връзка с осъществяването на нарушението, включително и за автора на деянието.

Наличието на съществени процесуални нарушения при издаването на ЕФ и липсата на доказателства за извършване на нарушението според настоящия състав води до незаконосъобразност на електронния фиш и обосновава и неправилността на

направения извод от районния съд, с който е потвърден същия.

Следва да се отбележи, че нарушителят не е длъжен да доказва неизвършването на нарушението, а административно - наказващият орган е този, който следва да събере доказателства за неговото извършване от нарушителя, т.е. тежестта на доказване на нарушението лежи върху наказващия орган. Електронния фиш не се ползва с доказателствена стойност относно възприетите в него фактически положения, поради което и в тежест на издателя му е да бъдат установени по недвусмислен начин всички белези и признаци от обективна страна на нарушението, чрез предвидените доказателствени средства.

Само за пълнота, настоящият състав отбелязва, че фактическите и правни съображения, изложени от СРС, НО, 114-ти състав, освен лаконични, са бланкетни, пределно общи и декларативни, като СРС не е отговорил и на нито един довод в жалбата.

В този смисъл налице са съществени процесуални нарушения, които водят до незаконосъобразност на издадения електронен фиш, тъй като допуснатите процесуални нарушения по никакъв начин не биха могли да бъдат санирани в съдебното производство, а по принцип нарушаването на правото на защита на нарушителя, каквото е безспорно в настоящия случай, винаги е съществено процесуално нарушение и е самостоятелно основание за отмяна.

По посочените по - горе съображения решението на районния съд е неправилно и следва да бъде отменено, а издаденият електронен фиш е незаконосъобразен и също подлежи на отмяна.

Описаните по - горе нарушения на ЗДвП, допуснати при издаването на електронния фиш са достатъчни за обосноваване на незаконосъобразността му и съответно неправилността на обжалваният акт на районния съд и не е необходимо обсъждането и на останалите доводи на страните.

При този изход на спора, основателна се явява претенцията за разноски на касатора. СДВР следва да бъде осъдена да заплати на последния направените в производството разноски в размер на 300 лв. заплатено адвокатско възнаграждение, съгласно приложения Договор за правна защита и съдействие.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63в от ЗАНН във вр. с чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд – София град, X. касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 24.08.2022г. по НАХД № 15737/2020 г. на Софийски районен съд, НО, 114 състав, вместо което ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 2446804 издаден от Столична дирекция на вътрешните работи, с който на К. В. П., ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лева на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на К. В. П., ЕГН [ЕГН], направените в производството разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.